

Paweł Bajko

1922 – 2017

Paweł Bajko urodził się 1 sierpnia 1922 roku w Targoszycach na Polesiu, jako drugi syn Grzegorza i Tekli Bajków. Wyrastał w atmosferze chrześcijańskiej. Jego ojciec był prezbiterem Kościoła Chrystusowego. Już jako 12-letni chłopiec uczestniczył w działaniach misyjnych, grając w zborowej orkiestrze dętej. W 1938 roku w Brześciu został ochrzczony przez Jerzego Sacewicza.

W wojennej zawierusze trafił w roku 1944 na przymusowe roboty do Niemiec, gdzie pracował w fabryce i głosił Ewangelię rodakom. Marzył, by po wojnie pójść do szkoły biblijnej. Już jesienią 1945 r. został studentem wydziału słowiańskiego w niemieckim seminarium w Widenest. Po jego ukończeniu służył jako ewangelista w obozach przejściowych w Niemczech.

W roku 1950 udało Mu się wyemigrować do USA i podjąć studia teologiczne w Eastern Christian Institute w Orange, New Jersey. Po ich zakończeniu w 1952 roku został ordynowany na kaznodzieję i misjonarza. W tymże roku rozpoczął studia wyższe w Milligan College w stanie Tennessee.

W roku 1951 ożenił się z Adelą Burghardt, którą poznał w Niemczech. W roku 1954 wraz z rodziną powrócił do Eastern Christian Institute, gdzie zorganizował Departament Misyjny i został jego dyrektorem. Jednocześnie był też przełożonym czeskiego zboru Kościoła Chrystusowego w Bayonne. W 1959 roku Instytut przeniósł się do Bel Air w stanie Maryland, uzyskał akredytację i zmienił nazwę na Eastern Christian College. To oznaczało również przeprowadzkę dla rodziny Pawła Bajko. Wiedząc o wierzących słowiańskich rodzinach w pobliskim Baltimore Paweł Bajko zaczął organizować dla nich nabożeństwa, czego efektem jest założony przez Niego, funkcjonujący do dziś, Slavic Church of Christ w Baltimore.

W 1984 Eastern Christian College przyznało Mu tytuł doktora *honoris causa*. Kierowany przez Niego Departament Misyjny w 1992 roku usamodzielniał się i zaczął funkcjonować jako Polish Christian Ministries (Polska Chrześcijańska Misja). Do 1994 roku był jej dyrektorem.

Paweł Bajko z pasją wspomagał Kościół w Polsce. Pierwszą formą pomocy była wysyłka odzieży i lekarstw, potem finansowe wsparcie, akcje charytatywne, literatura chrześcijańska, chrześcijańskie audycje radiowe. W tej służbie wiernie wspierała Go żona. Od 1960 przez 53 lata wspólnie wydawali miesięcznik „Drogowskaz”,

kolportowany nie tylko w Polsce. Ich staraniem wydane zostały śpiewniki, zbiory poezji, książki chrześcijańskie. Przez 25 lat nadawane były przez Luksemburg i Monte Carlo audycje radiowe „Głos Ewangelii”. Dzięki PCM około 50 obiektów zborowych zostało zakupionych, wybudowanych i zmodernizowanych. PCM ma swój wkład w ośrodek Ostróda Camp. Dzięki tej Misji przez wiele lat mógł funkcjonować Dom Spokojnej Starości „Betania”. Nie sposób wymienić całego dobra, które z Bożej łaski – za sprawą Br. Pawła Bajko – Kościół Chrystusowy w Polsce otrzymał. *Rostem razem z tym Kościołem, jestem tylko o rok od niego*

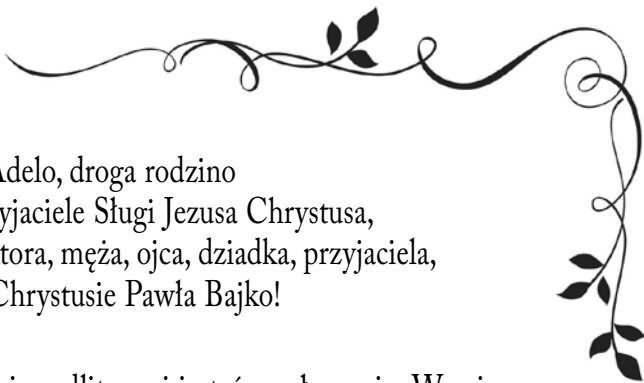
młodszy. Byłem świadkiem większości ważniejszych wydarzeń – pisał w roku 2011, nie mogąc uczestniczyć w jubileuszu 90-lecia naszego Kościoła. W 2001 roku wydał swoją książkę „Z dziejów Kościoła Chrystusowego w Polsce”.

Braterstwo Bajkowie ponad dwudziestokrotnie odwiedzili Polskę. Ostatni raz w 2008 roku. Mówili wówczas, iż czują, że to ich ostatnia wizyta w Polsce. Nie dowierzaliśmy, ale tak było.

Paweł Bajko odszedł do wieczności 27 sierpnia w wieku 95 lat. Bóg dał Mu długie, obfite życie, a On dobrze je spożytkował. Adela Bajko opisała je w książce „Pod osłoną Najwyższego. Wspomnienia”. Kończy ją słowami: *Jakże wspinałego Boga mamy! Nasz słaby ludzki język nie jest w stanie wyrazić Mu naszej wdzięczności. Całe szczęście, że będziemy mieć całą wieczność, by Mu dziękować i wielbić Go – wielbić bez końca.* I ta nadzieja na wieczność z Bogiem opromienia smutek rozstania i żal przemijania.

NINA HURY

Droga Siostrzo Adelo, droga rodzinie
oraz współpracownicy i przyjaciele Sługi Jezusa Chrystusa,
duszpasterza, nauczyciela i dyrektora, męża, ojca, dziadka, przyjaciela,
a naszego Brata w Chrystusie Pawła Bajko!

Choć oddaleni o tysiące mil, myślami i modlitwami jesteśmy złączeni z Wami.
Razem z Wami przeżywamy smutek rozstania i jednocześnie wdzięczność
za piękne i pełne oddania Bogu i ludziom życie Brata Pawła.

Ze względów logistycznych nie jesteśmy w stanie osobiście złożyć wieńca biało-czerwonych kwiatów
– symbolu naszej miłości i wdzięczności za ogrom dobra, jakie za sprawą Brata Pawła
przez całe dekady stawało się udziałem nas, naszych rodzin i naszych wspólnot.

Gdy dziś mówimy o śmierci, myślimy – *Paweł Bajko*,
gdy mówimy o życiu i służbie – zawsze myślimy *Paweł i Adela Bajko*.
W naszych sercach zawsze byliście i zawsze pozostaniecie nierozłącznym zespołem misjonarskim.
Tego nawet śmierć rozłączyć nie zdoła.

Życie wielu z nas oraz służba całego Kościoła Chrystusowego w RP
nie byłyby dziś takie, gdyby nie Wasza służba.

Gdy wypowiadamy nazwisko Paweł Bajko, jakże dobitnie ożywają
w naszych sercach słowa wprost z nieba pochodzące:
„Błogosławieni są odtąd umarli, którzy w Panu umierają.
Zaprawdę, mówi Duch, odpoczną po pracach swoich;
uczynki ich bowiem idą za nimi” (Obj 14:13).

Rozumiejąc tę niebiańską perspektywę, przy okazji tego pożegnania
z głębi serca dziękujemy Bogu za Was, Pawle i Adelo.
Wam dziękujemy za pełne oddania Chrystusowi i Jego Kościołowi życie i służbę.

Ciebie zaś, drogi Bracie Pawle, żegnamy słowami:
Odpoczywaj w pokoju i do zobaczenia w Chrystusowym orszaku chwały!

W imieniu własnym, Rady Krajowej i wiernych Kościoła Chrystusowego w RP

W Chrystusie brat

W. Andrzej Bajeński
Prezbiter Naczelny

